

на Хаджи Генча; а Хаджи Генчо са обжрща камъ учениците си, вика имъ: „четете бре“; а послѣ излазя изъ училището, припка камъ огнището и залавя са пакъ за лъжицата. Въ това време Хаджи Генчо е твърде радостенъ, и утѣшава са, че момченцето е останало доволно; а мисирката ще да му дотрѣба за мѣсно-заговѣване.

Ако да оставиме на страна сичките достойнства на правдолюбивиятъ и достойниятъ нашъ Хаджи Генчо, то трѣба да ви кажа, че коприщенците разказватъ за него и много непохвални нѣща; тие разказватъ, че въ неговиятъ характеръ има и твърде лошава страни. Испърво, у него сжществува свойственна страсть да бжде отъ сичко недоволенъ, постоянно да бжбре и да са мѣша въ чуждите работи; второ, той никога не влиза въ кжрчмата, за да почерпи приятельтъ си, а ако влѣзе, товлиза, да го почерпнатъ; и, най-послѣ,